

ביע אומד

בראשות הגאון רבי יגאל בהן שליט"א

גיליון מס' 301

פרשת בשלה

מאמר השבוע

מאת ראש המוסדות הרדי"ג יגאל בהן שליט"א

מה זו אשה?

להכיר את השני

אחד הדברים החשובים ביותר בזוגיות הוא להכיר את הצד השני...

כמו שקבר פתבתי לעיל, אחת הנקודות החשובות ביותר בחיי הנשואין שלנו היא ההבנה הפשוטה שיש שני גדול בין האישה לאשה. כל בני זוג הנכנסים בבית הנשואין בלי הדרכה מפרטות ובורזה - איך חושב השני, מהם הדברים החשובים לשני, כיצד צריך להתחיל לשני, ועוד פרטים קטנים רבים שהם יתקלו בהם במשך החיים - הספוי שלהם להצליח יחד, שואף לאפס...

כמעט ואי אפשר לאדם להיות בשלום ובאחווה עם האחר בלי שהוא ידע ויכיר היטב את נפשו... גם אדם הנושא אשה צריך לדעת שהוא מתחתן עם מישהי שונה ממנו לחלוטין - חושבת אחרת ממנו, רואה דברים בצורה אחרת ממנו, אוהבת דברים אחרים ממה שהוא אוהב, כי מבנה הנפש שלה שונה בתכלית משלנו... והוא צריך לדעת זאת...

כל אחד ואחד מאתנו חיב להכיר את אשתו, לדעת את נפשה ולהבין... כי זהו היסוד הגדול ביותר בשלום בית... בדיק כמו אדם הנוהג על טרקטור ואינו יודע איך עוצרים, איך נוהגים גאזו, איך מעבירים הלוכים - הספוי שלו להצליח לנהג ולעבר את הדרך הארצה, נמוך מאד... כך הוא בעל שאינו יודע ומכיר את נפשה של אשתו... בעל יקר!

אם אינך יודע מה אשתך צריכה ממך, הספוי שאתה מסתדר איתה יחד ויהיה שלום ביניכם - נמוך מאד... על פן אגסה בפרק זה לכתוב ולהסביר לך את הנקודות החשובות ביותר לאשתך, וכל מה שעליך לעשות הוא לספק לה אותן, כדי שהיא תרגיש מרצה ובטוחה בעצמה, ובעזרת ה' יהיה לה הכח העצמי שהיא צריכה כדי להשניק לך את מה שאתה צריך...

הבעיה העקרית

לצערי, רב הבעיות פדור שלנו נובעות מהעבדה שבני הזוג אינם מפירים מספיק זה את זה, ופעמים רבות קורה שבעל נותן מעצמו הרבה לאשתו, עוזר בבית ומפרנס בצורה יוצאת מן הכלל, ועדין אשתו אינה מרצה... יש לה עליו טענות, פעמים, וכל הזמן היא מרגישה שהוא אינו עושה מספיק בשבילה... וכמוכן, הבעל מרגיש שהוא נותן את כל פלו, ואף אחד אינו מעריך אותו...

במקרים כאלו הבעיה היא לא בנתינה שלו, אלא בזה שבעל אינו יודע מה בדיק האשה צריכה ממנו, וכתוצאה מכך הוא נותן במקומות הלא נכונים - בואו נלמד יחד מה זו אשה - מהו מבנה האישי של האשה והדברים החשובים לה, ואלו דברים הבעל צריך לתת אותם כל ימי חייו... לא משנה הגיל שלהם, לא משנה כמה זמן הם נשואים, יש דברים שבעל צריך להעניק לאשתו עד היום האחרון... וכך נוכל להשקיע את מרב המאמצים שלנו בנקודות הנכונות, כדי שהצד השני ירגיש מרצה ויקבל באמת את הספוק המלא מחיי הנשואים.

אהבת בעלה

הקב"ה הכניס בלב האשה רצון עז שבעלה יאהב אותה, שבעלה יפרגן לה על אישיותה ועל מה שהיא עושה, ממנו היא מצפה וממתלת ש'מלא את כל צרכיה. וזו אחת

מן הקללות שנתקלה האשה לאחר חטאה בעז הדעת: "ואל אישך תשוקתך" (בראשית ג, טז) - האשה משתוקקת לאהבת בעלה (עין עירובין ק).

עניי האשה נשואות לאהבת בעלה

אומר החזון איש - הדבר הגדול והחשוב ביותר בעיני האשה, המטרה העקרית של האשה עלי אדמות היא 'שבעלה יאהב אותה'... יש לאשה תשוקה לבעלה, היא התחתנה אתו כי זהו הטבע שלה - לקבל ממנו אהבה... האשה בתוך תוכה זקוקה באפן תמידי להרגיש את אהבת בעלה, יש לה תשוקה פנימית להיות נאהבת, רצויה, חשוכה ויפה בעיני בעלה, יש לה רצון חזק להרגיש שהיא מספר אחת בעולם בעיני בעלה...

מתי מתחילות הבעיות? כשאתה לא נותן לה... כשאין מראה לה את האהבה שהיא צריכה כדי להרגיש טוב, כדי להיות שמחה, כדי להצליח להוציא מעצמה את מרב הכוחות שלה - קשה לה... היא מתפרצת עליך... בעל ש'שקיע מעצמו לספק לאשתו את מה שהיא זקוקה ממנו - אין לי צל של ספק - הבית שלו יהיה משלם... הבית שלו יהיה שלו ורגוע...

העצה הטובה ביותר לשלום בית היא לתת לה את אהב אבך בצורה נקדתיית... כשהבעל מתלונן - מדוע אין היא דואגת לי? מדוע אין היא מבשלת לי? הם מציעים לה להתחיל לדאג לו, להתחיל לבשל בשבילו. ובאמת הבעיה נעוצה בדבר אחר לגמרי... ברוב הפעמים הבעיה נמצאת בכך שהאשה מרגישה לא מספיק נאהבת על ידי בעלה, היא אינה מרגישה שהיא אצלו מספר אחת בעולם, שהיא חשוכה בעיניו, שהוא באמת חושב עליה, אוהב אותה ודואג לה... וכתוצאה מכך היא מגיבה כלפיה בצורה לא נעימה...

פעמים רבות האשה בעצמה אינה יודעת שזה מה שעובר עליה - לפעמים מגיעים אלי זוגות, וכשהם מספרים לי מה שעובר עליהם הם נתפסים על הנקודות הקטנות... הוא אינו עושה, הוא אינו קונה, לא אכפת לו מהילדים... וכשאני שואל אותה - האם את מרגישה שבעלך אוהב אותך? על פי רב התשובה היא - לא! הוא אינו אוהב אותי... אולי נח לו להיות אתי, אבך הוא אינו אוהב אותי באמת...

בעצם, אחת מהדרכים שהיא רוצה לקבל את אהבת בעלה היא בדרך של - תעור לי... תדאג לי... תביא לי... תקנה לי... ואם נדע לפתור לה את הבעיה האמתית, הבעיות הקטנות יעלמו מאליהם. אין בית שלא מתנכחים בו - מי יקנה, מה יקנה, כמה יקנה, מתי ילקח, מתי לחזור... אלו דברים הקשורים בכל בית נורמלי, ואין כל סבה שמופחים כאלה יגיעו בני זוג למריבות או לגרושין, ואפלו לא לגשת לרב... דברים אלו אמורים להסתדר מאליהם. הסבה שבני זוג מגיעים לגרושין היא, שהם אינם יודעים לפתור את הבעיה האמתית, ואז הבעיות הקטנות ממשיכות יום ועוד יום, עד שנגמר להם הכח, ומפריקים את הבית. הנקדה הראשונה והחשובה ביותר בעיני האשה - אהבת בעלה... מתוך ספרו של הרב יגאל בהן.

מאמר השבוע

הנהגות מרן

שאלות ותשובות

דוד המלך

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

מוסר עם סיפור

פניני הדף היומי

בניית המקוה שנדרך...

03-8000770

זמני מניסה ויציאת השבת

יום	ת"א	ח'פה	ב"ש
מניסח:	16:39	16:38	16:42
יציאה:	17:31	17:30	17:34
ר"ת:	18:02	18:02	18:07

בירושלים: לנחגים 40 דקות 16:22

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמתו לברכה רופאה והצלחה בטל: 03-8000770 פריס ח-ן לתרומות: בנק מרכנתיל 17, סניף 732 חשבון 73443 ע"ש יביע אומר

שאלות ותשובות

מאת הרב יצחק כהן שליט"א

הנהגות מרן

רבנו הרב עובדיה זוסק זצוק"ל

זדוד וזדוד

הגאון רבי יהודה ברכה שליט"א מספר בהקדמי תו לספרו שו"ת "ברכת יהודה" ח"ג, שביום מן הימים בא לפני מרן הראש"ל רבנו עובדיה יוסף זצ"ל, וסיפר לו שהתקבצו אצלו תשובות רבות, והוא חושב להביאם לבית הדפוס, וביקש את עצתו וברכתו לענין. אולם מרן השיבו כי מן הראוי שיחזור על החומר בשנית, ועדיף למוסרם בשיעור לפני התלמידים, שכך יצא הדבר מתוקן יותר, "תבוא בעוד שנה ונדבר שוב בנדון" סיכם מרן. לאחר כשנה, בא שוב אל מרן לשואלו אם כעת אחר שעבר על הדברים יכול להוציאם לאורה, והופתע לשמוע שיש לחזור שוב על כל החומר, ורק אחר כך להוציא את הכתבים לאור עולם. ואכן, שמע לעצתו, וחזר להגיה הדברים כמה פעמים, ופרסם הדברים בירחונים תורניים, ורק אחר כך הוציא לאור את ספרו שו"ת "ברכת יהודה". אגב, על הכותב לדעת כי מטבע הדברים, בשלבי הכתיבה הראשונים, יהיה עליו למחוק יותר מאשר לכתוב. לולי טבילת אש זו, קשה יהיה עליו להתלמד בכתיבה (הכתב והמכתב).

שאלה: בט"ו בשבט הרבה מכינים ריבת אתרוגים מהאתרוג של סוכות ושואלים מה מברכים עליה והאם מברכים שהחיינו היות וכל השנה לא אכלתי אתרוג?
תשובה: ברכת הריבה בורא פרי העץ שזה דרך אכילתו של אתרוג (מרו או"ח סי' רד) ואין בזה ברכת שהחיינו שבירך שהחיינו כבר שנטל לולב (כידוע במקור היו מברכים בשעת הראיה ולכן כאן כבר ראה ובירך כמבואר בחזו"ע ברכות עמ' קכח).

שאלה: האם יש ברכת שהחיינו על פירות יבשים שלא אכלתי מהם כל השנה?
תשובה: ברכת שהחיינו זה רק אם גם הפירות עצמם חדשים ולא רק אם האדם לא אכל אותם שנה, דמי שלא יאכל שנה עגבניה לא יברך שהחיינו היות וזה לא פרי חדש, ולכן אין שהחיינו על הפירות יבשים שאינם חדשים (מרן סי' רכה סעי' א).

שאלה: האם אפשר בט"ו בשבט לברך שהחיינו על פרי הנקרא קרמבולה למי שאוכל בפעם הראשונה השנה?

תשובה: אפשר לברך שהחיינו על קרמבולה כך כתב בספר החדש והנפלא הליכות ברכות (סי' רכה סעי' י).

שאלה: יש לנו עץ שהוא בתוך עציץ. האם צריך להמתין שלוש שנים לערלה?
תשובה: גם עץ שבתוך העציץ אפילו אם העציץ למטה סתום, צריך לחכות שלוש שנים לערלה (מרן יו"ד סי' רצד סעיף כו).

שאלה: האם מותר לתת מפירות הערלה לבעלי חיים?
תשובה: אין לתת מפירות הערלה לבעלי חיים שפירות ערלה אסורים וצריך לזרוקם או לקוברם (מרן יו"ד סי' רצד סעיף א).

שאלה: כבוד הרב חיינו שלוש שנים שיעברו על העץ בשביל לאכול את הפירות ורצינו לדעת מה עושים עם הפירות של השנה הרביעית?

תשובה: בשנה הרביעית כל הפירות שקוטפים נקראים "נטע רבעי" וצריך לחלל אותם על מטבע שווה פרוטה (ומברכים על חילול הזה בנוסח המובא בסידורים), ואז הפירות מותרים באכילה כמו פירות מעשר שני, וצריך לשים לב להשמיד את המטבע לאחר החילול, או שמחללים אותם על סוכר בשווי של שווה פרוטה וזורקים את הסוכר (מרן יו"ד סי' רצד סעיף ו').

דוד המלך

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

שמי ישראל

סופה של עורפה

במאמר הקודם הרחבנו שכוחו של גוליית נבע מחמת אמו עורפה שקיבלה שכר על שפסעה עם נעמי ארבעים פסיעות ללוותה לארצה, כפי שמובא בגמרא (סוטה מב ע"ב) אמר רבא 'בשכר ארבע דמענות שהורידה עורפה על חמותה זכתה ויצאו ממנה ארבעה גיבורים', שהם גוליית ושלוש אחיו שהיו חזקים כמותו. ועל דברי הפסוק (שמואל א יז, טז) 'וַיִּגַּשׁ הַפְּלִשְׁתִּי הַשֶּׁקֶם וְהַעֲרַב וַיִּתְיַצֵּב אַרְבָּעִים יוֹם', מובא ב'מדרש שמואל' (פרשה כ, ד. הובא גם בתוספות סוטה מב ע"ב ד"ה מאה), איך יתכן שגוליית מחרף ומגדף את בורא עולם במשך ארבעים יום ואינו נפגע? ומשיב על כך רבי ברכיה בן רבי יצחק, בשכר ארבעים פסיעות שהלכה עורפה עם חמותה, עמדה זכות זו לגוליית בנה לעמוד ולחרף ארבעים יום, כי בורא עולם לא מקפח שכר כל בריה (פסחים ק"ח ע"א).

לימים נהרגה עורפה על ידי אבישי בן צרויה, שגם הוא מצאצאי רות המואביה כמבואר בגמרא (סנהדרין צד ע"א) כמו כן כל בני עורפה נהרגו בידי דוד ואנשיו, כמובא בשמואל ב כא, כב,

כוחה של אמונה

הנביא מתאר, שבכל אותם ארבעים יום, היה גוליית מחרף ומגדף השכם והערב את בורא עולם כשהוא בוחר דווקא בשעות אלו, שזה הזמן שבו עם ישראל קוראים קריאת שמי של שחרית וערבית, וברצונו היה לבטל מהם את אמירתה, ומדוע? מגלה לנו רבי שמעון בר יוחאי (סוטה מב ע"א), שאם עם ישראל קוראים קריאת שמי של שחרית וערבית אינם נמסרים ביד האויב, ומדוע? מפני שבקריאת שמי יש יחוד ה', כלומר שאנו מכריזים בפה מלא, שכל מה שקורה בעולם בין טוב ובין מה שנראה לנו כרע, הכל מגיע מאת ה', ובכוח אמונה זו לעורר זכות בשמים ועל ידי כך לנצח את האויב, גוליית ידע זאת, ודווקא בשעות אלו היה שואג בקולי קולות, כדי למנוע מעם ישראל להתרכז, ושעל ידי כך לא תהיה להם הגנה וימסרו לאויביהם.

גוליית בחירופיו הטיל מורח בלב העם, כשהוא מזכיר להם את המלחמה שהתרחשה מספר שנים קודם לכן. בה נהרגו חופני ופנחס ונפל ארון הברית בשבי הפלישתים, כעת גילה להם גוליית שהוא האיש שהרג את חופני ופנחס ונטל את הלוחות (תרגום יהונתן בן עוזיאל שמואל א יז, ח), ומובא במדרש (מדרש שמואל יא, א)

שגוליית לקח את הלוחות לעיר אשדוד, וכששמע זאת שאול (שעדיין לא היה מלך), לבשה אותו רוח גבורה ורץ כששים ק"מ, ובחירוף נפש חדר לעיר וחטף את הלוחות מידי, ובשכר זה זכה שאול להיות מלך על עם ישראל ('חומת אנך' שמואל א י, ב). וכעת פנה גוליית לשאול המלך והזמין אותו לדו קרב, וכך אמר לכל עם ישראל (שמואל א יז, ח-ט) 'בָּרוּ לָכֶם אִישׁ וַיָּרֶד אֵלַי, אִם יוֹכֵל לְהַלְחֵם אֵתִי וְהָיִינוּ לָכֶם לְעַבְדִּים וְאִם אֲנִי אוֹכֵל לוֹ וְהִפְתִּיתִי וְהָיִיתֶם לָנוּ לְעַבְדִּים וְעַבַּדְתֶּם אֹתָנוּ', בדבריו התכוון לשאול, אך הגמרא (סוטה מב ע"ב) מוסיפה שגוליית אמר בדרך רמז שהוא מעוניין להילחם בבורא עולם שמכונה (שמות טו, ג), 'ה' אִישׁ מִלְחָמָה'.

לְרִכִּישַׁת סִפְרֵי הַרֵב אֱלִיהוּ עֶמֶר:
'מַעֲבָר לְסִגְלָה' עַל הַזְרַע שְׁמוֹשׁוֹ.
'הַמֶּלֶךְ דָּוִד' עַל סֵפֶר שְׁמוּאֵל א.
הַכְּנָסוּ ל: אוֹפִקִים בּוֹקֵס אוּ בְּנִיד
055-67-25-138

ביטול כל סוג של קטרוג

במדרש רבה מובא, שכאשר הגיעו ישראל לים סוף, עמד הס"מ וקטרג עליהם שאינם ראויים לנס קריעת הים בפניהם, לפי שאינם שונים מן המצרים, שהרי "הללו עובדי עבודה זרה והללו עובדי עבודה זרה". וצריך להבין, מדוע לא קטרג הס"מ עליהם בהיותם במצרים ולא בא בטענה שאינם ראויים להיגאל משם. ועוד יש לנו להבין, כיצד ניצלו ישראל מקטרוגו על הים ונקרע הים לפנייהם?

אולם במצרים לא יכול היה לקטרג, משום ההבטחה שהבטיח הקב"ה לאברהם שעתידים בניו להיגאל, וכמאמר הכתוב: "וְאָתְּחִי כֵן יִצְאוּ וְגו', אבל עתה, שנתקיימה ההבטחה ובני ישראל יצאו ממצרים, בא וקטרג. שהרי לא הובטחו שהים יקרע לפנייהם. וכיצד ניצלו מן הקטרוג? בכוח מסירות נפשם לקיים את דבר ה'!

כמוכא בתלמוד שמסרו ישראל עצמם להיכנס לים נגד כל היגיון, רק לקיים את הוראת ה' למשה: "דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִסְעוּ!" ועל ידי מסירות נפש זו התבטל הקטרוג הגדול מעליהם. ומכאן, שבמקום שיש מסירות נפש לעשות את דבר ה' - מתבטל כל סוג של קטרוג, וזוכים לראות ישועה מעל הטבע. וטעם הדבר הוא לפי שכל מהותה של מסירות הנפש היא ביטול העצמיות בבחינת 'אין', כאשר אדם כמו מצאיר באותה שעה שאין 'אני', אלא יש רק רצון ה' יתברך. וכשהאדם נחשב בעיני עצמו כבלתי קיים לפני ה', הרי כך נקבע מעמדו הרוחני מול

המקטרגים, ואין למקטרגים על מי לקטרג!

זאת ועוד. משל למה הדבר דומה? לגזול זעיר המצליח להיכנס תחת כנפי אמו בטרם יגיע אויבו, הרי נעשה הוא באותה שעה כמאוחד עמה ואינו חושש מפני הטורפים. כך הוא גם במי שפועל במסירות נפש לכבוד הבורא יתברך, נעשה כמאוחד עם מלכו של עולם ומעתה אין לו לחשוש מפני איש...

דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִסְעוּ!
 וזוהו יבואר הכתוב טרם קריעת ים סוף: "וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה מַה תִּצְעַק אֵלַי? דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִסְעוּ". מלשון "מה תצעק אלי?" משתמעת מעין טענה על משה רבנו, מדוע הוא מתפלל וצועק לה'. והדבר קשה, הלא ודאי שיש להתפלל בעת צרת ישראל, ולפי המצופה, תשובת ה' היתה אמורה לכאורה להיות: התקבלה תפילתך, ולכן "דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִסְעוּ". אולם על פי האמור הדבר יובן, כי כך אמר לו הקב"ה למשה: "מַה תִּצְעַק אֵלַי?" הלא עתה אין אפשרות שתפילתך תקבל להושיע את ישראל, עקב הקטרוג הגדול והנכון שיש עליהם שאינם שונים מהמצרים. לעת כזאת רק מסירות נפש יכולה לבטל כל סוג של קטרוג! דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִסְעוּ!" כי כאשר יסעו אל תוך מי הים במסירות נפש, מתוך התבטלות לרצון ה', גם הקטרוג הגדול ביותר שאין בכוח תפילה לבטלו, יתבטל!

סוד ההצלחה בחיים
 וזוהו סוד ההצלחה בחיים. שבכל התמודדות עם כל סוג של ניסיון, הן מול היצר הרע והן בקשיי החיים, יאמר האדם לעצמו: "הלא קיבלתי על עצמי להיות בטל לרצון ה'", ומיד ישאל את עצמו: "מה רצון ה' ממני לעת הזאת?" ובהבין מתוך תורת ה' מה נכון לעשות, או לראות או לדבר, או אפילו לחשוב, ינהג מיד על פי רצונו ית' מתוך ביטול העצמיות, ומסירת עצמו וכל אשר לו ביד ה' יתברך שיעשה בו כרצונו. או אז תפעל בו מידת החסד, ויקבל לפניו פנימית הדין גם מה שלא מגיע לו, בסוד הכתוב: "וְהִבְטַחְתָּ בְּה' חֶסֶד יִסְבְּבֶנּוּ". ואינו כמי שהנהגת מידת הדין פועלת עמו על פי האמת, ומה שלא מגיע לו, אינו מקבל. אבל הבוטח בבוראו וזכה לחסדים גדולים המקיפים אותו מכל צדדיו, וזוהו "חֶסֶד יִסְבְּבֶנּוּ" (מתוך ספרו החדש של הרה"ג הרב זמיר כהן שליט"א האדם במעגל השנה).

כל מה שאדם עושה - לעצמו עושה

ברגע שנלמד להיות נעימות יותר לסביבה שלנו, יהיה לנו יותר נעים. ברגע שאת כעסנית, רוטנת, מתלוננת, פחות נעים להסתובב בחברתך.. נשים לב, שברגע שאנחנו נעימות, חייכניות, רואות את הטוב, לא מתלוננות כל הזמן - אנחנו המרוויחות הראשונות מכך.

שמעתי על רב צדיק שבזמן שהותו בבית החולים במצב מורכב, אמר שהוא דואג שתמיד יהיה לאנשים נעים בקרבתו, הוא מצחיק את כולם, מודה לצוות, מחייך ושמח ולא נאנח ובוכה על מר גורלו - ומדוע עושה כך? הוא אומר שאת כל זה הוא עושה בכדי שלצוות הטיפולי יהיה יותר קל לטפל בו, בכדי שיהיו להם כוחות ומוטיבציה לטפל בו. ומי המרוויח מכך? הוא בעצמו. כי כל מה שאדם עושה לעצמו עושה. אותו רב צדיק מספר לבנותיו הרבניות כי מעולם לא רב עם אף אדם בעולם, וכולם חושבים שזה בשל מידותיו הנעלות, אך האמת היא, כך הוא מספר, שהוא עושה זאת לעצמו. בכדי לא לכעוס, לא לרגוז, לא להיות חסר סבלנות לאחרים. שהרי אם יריב עם אחרים, לו יהיה לא נעים. לא רק לצד השני, ולכן כביכול מדאגה עצמית, דאג כל הזמן לא לריב עם אף אדם.

נדע - כי כשאנחנו שומרות על פה נקי, שיחה מכובדת, אמת ושלוש - אנחנו מרוויחות מכך. לא רק הסביבה.

ברגע שהלב שלך נקי כלפי אחרים, יותר קל להתקיים בשמחה בעולם. כשאת מתעצבת על הפקידה בקופת חולים שעונה אחריי שעה ואומרת "רק רגע" ושמה אותך על השתק עם מוזיקה מורטת עצבים לעוד מספר דקות ארוכות - תחשבי שלא רק שהשיחה הזאת קבועה מראש ושה' יתברך מנהל את העולם, והוא אמר לה לעשות זאת. אלא גם על כך שאת מגיעה לשיחה איתה כבר עם משא כבד של כעס, ולכן סביר להניח שכל מה שהיא תנסה לעזור לא יתקבל על ליבך - וכל השיחה תתנהל בדו שיח לא מכבד, כועס, רוטן ומתלונן.. ומי שנשאר עם טעם מר בפפה? גם הפקידה, נכון. אבל בראש ובראשונה, אנחנו, כי להתנהג בצורה לא מכבדת לאחרים, גם אם זה מוצדק זה לא נותן הרגשה טובה ובטח לא מקדם את הפתרון.

אז מה עושים? קודם כל, מודעות לכך שכשאנחנו נעימות לסביבה ועובדות על המידות - אנחנו הנשכרות הראשונות מכך. אנחנו לא מענישות אף אחד על ידי הכעס שלנו, כי אם רק את עצמנו. והדרך לשם היא כמובן על ידי אמונה בהשם יתברך, שאוהב אותנו אהבת עולמים. כי מי אם לא הוא אמר למזכירה לשים אותך על השתק, ומי אם לא הוא מנהל כל שניה ושניה בדיוק מופלא בלי שום טעויות, ומי אם לא הוא שאוהב אותנו ומדקדק בהשגחתו על כל היקום, ובטח עלינו - בנותיו האהובות. אז כשאת יודעת שכל מה שקורה בעולם הוא בהשגחתו הפרטית, לטובתך הניצחית, הרבה יותר קל להתמודד עם החיים. הרבה יותר קל למי שחי באמונה אמיתית, לעבור את כל מהמורות היומיום בשמחה. כי המאמין יודע שכל מה שקורה, זה מאיתו יתברך ובוודאי לטובה.

מי שכועסת משאירה לעצמה שריטה בלב של כעס, ומי שעצובה מדכדכת את נפשה בידה, ומי שמקנאה מביאה על עצמה קושי של חוסר סיפוק ועצבות. ולכן כל מה שאנחנו עושות - לעצמנו זאת. ולכן נשתדל לעשות רק טוב, להאיר רק טוב לסביבה כל הזמן. והטוב יאיר אלינו בחזרה. נעבוד על המידות, נהיה טובות יותר ונחיה באמונה פשוטה ותמימה שהכול ממנו. הכול. ללא יוצא מן הכלל. שבת שלום!

לרכישת הספר "תוכו רצון אהבה" מאת מחברת הטור: 0548491930

מוסר עם סיפור

נא חייב יעקב עזרי שליט"א

איפה הכרטיסים של המופע?

אחי ורעי היקרים אנו נמצאים בפרשת בשלח, בפרשה זו אנו עוברים את המסע של עם ישראל מרדיפת פרעה ביציאתם ועד לשירת הים ומשם לכיוון מעמד הר סיני.

החלק המרכזי הוא קריעת ים סוף, דבר הפלא ופלא, הקב"ה שידך מערכות תבל, ולמתבונן במדרשים זהו דבר מבהיל ביותר. מהו הכוח שגרם לקריעת ים סוף, הקב"ה היה יכול להטביע את המצריים בדרך אחרת, היה יכול להרוג בעוד אלף דרכים, מדוע בדרך הזו, והצלת ישראל בצורה פלאית כזו, בחז"ל מובא שעם ישראל היה בפאניקה עצומה, בבהלה, זעקו למשה, משה זועק לה, והקב"ה אומר לו "דבר אל בני ישראל ויסעו", מה ויסעו יש ים, אנחנו כאן משפחות עם נשים וטף, מבוגרים ונערים?!

נחשון בן עמינדב משבט יהודה קופץ עד שהגיע מים עד נפש, ואז ברגע אחד הכל מתהפך לטובה, וכל זה בזכות גבורתו ועוצמתו ונחישותו של נחשון.

הסיפור הבא ימחיש לנו את הכוח שיש ליהודי אחד בגבורה יהודית, ואין אנו יודעים מה הוא הציל, כי אנו בדור של הסתר פנים.

המשך מוסר עם סיפור

שלך בא למקום מכירת הכרטיסים ושאל כמה כרטיסים יש? אמרו לו 3,000, עשה חשבון כמה זה? הלכו הוא ואשתו לבנק ולקחו הלוואה וקנו את כל הכרטיסים ובכך המופע התבטל. סיפרו את זה למרן הסטייפלער הגאון רבי יעקב ישראל קניבסקי זצ"ל והוא אמר שבכרטיסים אלו הוא קנה את מקומו בגן עדן, האחיין התרגש, ואמר לו הרב לוינשטיין זה בדיוק מה הוא חיפש לפני שהוא נפטר, מה כוחו של יהודי אחד, ובכוח הזה הציל את עם ישראל מצרות צרורות.

האחיין מספר לרב לוינשטיין את כל מה שהיה, ופרץ בבכי סוער, מדוע הדוד נפטר ככה?? והרב שלמה לוינשטיין שם את ידו על כתף האחיין ואומר לו מדוע אתה נסער, הבה ואספר לך מה פשר הכרטיסים. ומספר הרב לוינשטיין שלפני 40 שנה היו נערות פיליפיניות שהגיעו ועשו מופע בפתח תקוה, והיה צער גדול לכל הציבור החרדי, והרבנים ניסו לנסות לעשות דבר מה אך ללא הצלחה, היהודי הרב אהרן בייפוס - דוד

פניי הדף היומי

נא תהי' ירון מרדכי זכאי שליט"א

הרמב"ם בהלכות שמיטה פרק י' שמדובר במלאכות שאסורות מדרבנן ולא מהתורה ואם לא נתיר יהיה הפסד לשדה ולעצים הגדלים בה. והנה היו פוסקים שלמדו מדברי הרמב"ם שגם כשצריך להשקות עצים או פרחים בשנת השמיטה, אין להשקות אלא שיעור הנצרך שלא יתייבש העץ ודוקא כשיש הפסד גמור.

אמנם החזון איש וכן הגר"צ אבא שאול בספרו אור לציון (שביעית) כתבו להקל גם כשאין הפסד גמור לעץ, אלא גם כשלא יבשילו הפירות או עלולים הצמחים לכמוש ולהצהיב מותר להשקות.

שבת שלום

ניתן לרכוש במחיר מיוחד את הדיסק אונקי של הרה"ג ירון מרדכי זכאי שליט"א הכולל אלפי שיעורים, כל שיעורי הדף היומי על מסכתות הש"ס בשפה ברורה ודו-לשונית. כפלא' 052-760352

כמו כן ניתן להאזין לקו הדף היומי בכל שעות היממה הינם בגלפון 055-9302663

בשבוע זה לאחר שסימנו בסיעתא דשמיא את מסכת מגילה התחלנו בלימוד מסכת מועד קטן שגם היא שיכת לסדר מועד, ואמנם מסכת מועד קטן כשמה כן היא עוסקת ברובה בדינים הקשורים להלכות חול המועד מה מותר ומה אסור, ובתחילת המסכת אנו למדים גם כן הלכות וכללים חשובים לגבי שנת השמיטה (השנה בה אנו נמצאים) אלו דברים מותר לעשות בשדה ובגינה ואלו דברים אסורים.

אחד מהדינים המובאים בתחילת המסכת הינו, שכל דבר שיש בו הפסד מותר לעשותו הן בחול המועד והן בשמיטה, אבל דבר שעושים אותו להרווחה ואין בו הפסד אסור לעשותו בחול המועד או בשנת השמיטה. ובטעם הדיתר כתב בספר הגהות מימוניות (הלכות יום טוב) שהרי טעם האיסור לעשות מלאכה בחול המועד היא כדי שהאדם לא יטרח וע"י כך יוכל להיות שמח בחג, אבל כשיש לאדם הפסד או נזק יהיה לו אסור לתקן הדבר יגרום להשבתת השמחה בחג.

ולגבי היתר לעשות מלאכות בשדה בשנת שמיטה כשיש נזק כתב

צדקה ואומד

מדי שבוע מתקיימת חלוקה של עשרות מוצרים, פירות ירקות, מוצרי חלב, ממתקים לילדים, מידי פעם גם עופות ודגים ועוד... לכ-700 משפחות מעוטות יכולת שהמוצרים האלה עוזרים להם להתקיים למשך כל השבוע,

בואו ותהיו חלק מהמפעל העצום הזה של עזרה לעוד משפחות במצוקה.

לתרומות חייגו: 03-8000770

כולל עלות השחר

לימוד שמתחיל מהשעה 4:00 לפנות בוקר ועד תפילת "שחרית" בהנף החמה,

הלימוד כולל שיעור קבלה עם ראש הכולל הרב משה אפרת שליט"א ולאחר מכן לימוד החומר בחברות עד זמן תפילה, מלגה חודשית ללומדים. המעוניינים לקחת חלק באחזקת אבןך ושהלימוד יהיה להצלחתם

מוזמנים ליצור קשר:
03-8000770

ניתן להזמין לשיעורי תורה / אזכרה ברחבי הארץ רבנים מכולל "יביע אומר" 03-8000770

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מזהין בת זיוה ע"ה

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים